

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 590

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 noiembrie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
		DECRETE ȘI LEGI	
181.		Convenție privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora.....	2-7
	1	456.	
204.	2	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora, adoptată la Oslo, Norvegia, la 18 septembrie 1997	8

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora, adoptată la Oslo, Norvegia, la 18 septembrie 1997

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora,

adoptată la Oslo, Norvegia, la 18 septembrie 1997, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru ratificarea Convenției privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora, adoptată la Oslo, Norvegia, la 18 septembrie 1997

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora, adoptată la Oslo, Norvegia, la 18 septembrie 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 septembrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM NICOLAE SPINEANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 24 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 15 noiembrie 2000.
Nr. 204.

C O N V E N Ț I E

privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora*)

P R E A M B U L

Statele părți,

hotărâte să pună capăt suferințelor și pierderilor de vieți omenești provocate de minele antipersonal careucid sau mutilază sute de persoane în fiecare săptămână, cel mai adesea civili fără apărare și, în special, copiii, împiedică dezvoltarea economică și reconstrucția, îngreunează repatrierea refugiaților și a persoanelor silite să își părăsească domiciliul și au și alte consecințe grave ani de zile după amplasare,

considerând că este necesar să facă tot ceea ce depinde de ele pentru a contribui într-o manieră eficientă și coordonată spre a face față sarcinii eliminării minelor antipersonal amplasate în lume și pentru a asigura distrugerea acestora,

dorind să facă tot ceea ce depinde de ele în scopul furnizării de asistență pentru îngrijirea, reabilitarea, inclusiv reintegrarea economică și socială a victimelor minelor,

recunoscând că interzicerea totală a minelor antipersonal ar constitui, de asemenea, o măsură importantă de creștere a încrederii,

salutând adoptarea Protocolului de interzicere sau restricționare a folosirii minelor, armelor-capcană și a altor dispozitive, astfel cum a fost amendat la data de 3 mai 1996, anexat la Convenția privind interzicerea sau restricționarea folosirii unor arme convenționale care ar putea fi considerate ca producând efecte traumatice excesive sau nediscriminatorii, și îndemnând la ratificarea rapidă a acestui protocol de către toate statele care nu au făcut încă acest lucru,

salutând, de asemenea, Rezoluția Adunării Generale a Națiunilor Unite din 10 decembrie 1996, care îndeamnă toate statele să promoveze riguros încheierea unui acord internațional efectiv și juridic obligatoriu privind interzicerea folosirii, stocării, producției și transferului minelor antipersonal,

salutând, de asemenea, măsurile adoptate în ultimii ani atât la nivel unilateral, cât și multilateral, având ca scop interzicerea, restricționarea sau suspendarea folosirii, stocării, producției și transferului de mine antipersonal,

accentuând rolul conștiinței publice în promovarea principiilor umanitare, astfel cum acestea sunt evidențiate în chemarea la interzicerea totală a minelor antipersonal, și recunoscând eforturile depuse în acest scop de Crucea Roșie Internațională, de Mișcarea Semilunii Roșii, de Campania Internațională pentru Interzicerea Minelor Terestre și de alte numeroase organizații neguvernamentale din întreaga lume,

evocând Declarația de la Ottawa din 5 octombrie 1996 și Declarația de la Bruxelles din 27 iunie 1997, prin care comunitatea internațională era îndemnată să negocieze un acord internațional și juridic obligatoriu de interzicere a folosirii, stocării, producției și transferului minelor antipersonal,

subliniind dorința de a atrage toate statele să adere la prezenta convenție și hotărâte să acționeze energic pentru promovarea universalității sale în toate forurile relevante, incluzând, *inter alia*, Națiunile Unite, Conferința de Dezarmare, organizații și grupări regionale și conferințe de evaluare a aplicării Convenției privind interzicerea sau restricționarea folosirii unor arme convenționale care ar putea fi considerate ca producând efecte traumatice excesive sau nediscriminatorii,

bazându-se pe principiile dreptului internațional umanitar, conform cărora dreptul părților aflate într-un conflict armat de a-și alege metodele și mijloacele de ducere a războiului nu este nelimitat, pe principiul care interzice folosirea în conflictele armate a armelor, proiectilelor, materialelor și metodelor de luptă de natură să cauzeze prejudicii sau suferințe inutile, precum și pe principiul conform căruia trebuie făcută distincție între persoane civile și combatanți,

au convenit următoarele:

*) Traducere.

ARTICOLUL 1

Obligații generale

1. Fiecare stat parte se angajează ca niciodată și în nici o împrejurare:

- să nu folosească mine antipersonal;
- să nu dezvolte, să nu producă, să nu achiziționeze în alt mod, să nu stocheze, să nu conserve sau să nu transfere către oricine, direct sau indirect, mine antipersonal;
- să nu ajute, să nu încurajeze sau să nu determine în nici un fel pe oricine s-ar angaja în orice activitate interzisă unui stat parte prin prezenta convenție.

2. Fiecare stat parte se angajează să distrugă sau să asigure distrugerea tuturor minelor antipersonal, în concordanță cu prevederile acestei convenții.

ARTICOLUL 2

Definiții

1. Prin *mină antipersonal* se înțelege o mină concepută să explodeze în prezența, la apropierea sau la contactul cu o persoană și destinată să scoată din luptă, să rănească sau să omoare una sau mai multe persoane. Minele concepute pentru a exploda în prezența, la apropierea sau la contactul cu un vehicul și nu cu o persoană, care sunt echipate cu dispozitive antideminare, nu sunt considerate mine antipersonal ca rezultat al unei astfel de echipări.

2. Prin *mină* se înțelege tipul de muniție destinată să fie amplasată sub, pe sau în apropierea pământului ori a altei suprafețe și să explodeze prin prezența, la apropierea sau la contactul cu o persoană sau cu un vehicul.

3. Prin *dispozitiv antideminare* se înțelege un dispozitiv destinat să protejeze o mină și care face parte din aceasta, este legat de aceasta, atașat la aceasta sau plasat sub mină și care se declanșează la o acțiune intenționată de a modifica poziția minei.

4. *Transferul* presupune, în plus față de mișcarea fizică a minelor antipersonal din afara în interiorul teritoriului național sau din teritoriul național în afară, transferul dreptului de proprietate și de control asupra minelor, dar nu și cesiunea teritoriului pe care au fost amplasate mine antipersonal.

5. Prin *zonă minată* se înțelege o zonă periculoasă datorită prezenței sau presupusei prezențe a minelor.

ARTICOLUL 3

Excepții

1. Fără a aduce atingere obligațiilor generale care decurg din prevederile art. 1, se permite păstrarea sau transferul unui număr de mine antipersonal pentru punerea la punct a tehnicilor de detectare a minelor, de deminare sau de distrugere a minelor și pentru instruirea în acest scop. Cantitatea de astfel de mine nu va depăși numărul minim absolut necesar pentru scopurile enumerate mai sus.

2. Transferul minelor antipersonal în scopul distrugerii acestora este permis.

ARTICOLUL 4

Distrugerea stocurilor de mine antipersonal

Cu excepția cazurilor stipulate la art. 3, fiecare stat parte se angajează să distrugă sau să asigure distrugerea tuturor stocurilor de mine antipersonal pe care le deține în proprietate sau le posedă ori care se află sub jurisdicția sau controlul propriu cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 4 ani după data intrării în vigoare a acestei convenții pentru acel stat parte.

ARTICOLUL 5

Distrugerea minelor antipersonal din zonele minate

1. Fiecare stat parte se angajează să distrugă sau să asigure distrugerea tuturor minelor antipersonal din zonele minate aflate sub propria jurisdicție sau control cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 10 ani după data intrării în vigoare a acestei convenții pentru acel stat parte.

2. Fiecare stat parte va depune toate eforturile pentru a identifica toate zonele aflate sub propria jurisdicție sau control în care prezența minelor antipersonal este cunoscută sau presupusă și pentru a se asigura cât mai repede posibil că toate zonele minate de sub propria jurisdicție sau control sunt marcate, supravegheate și protejate prin împrejmuire ori prin alte mijloace care să împiedice în mod eficace accesul civililor, până când toate minele antipersonal existente în zona respectivă au fost distruse. Marcarea va respecta standardele stabilite prin Protocolul privind interzicerea sau restricționarea folosirii minelor, armelor-capcană și a altor dispozitive, astfel cum a fost modificat la data de 3 mai 1996, anexat la Convenția privind interzicerea sau restricționarea folosirii unor arme convenționale care ar putea fi considerate ca producând efecte traumatice excesive sau nediscriminatorii.

3. Dacă un stat parte consideră că nu este în măsură să distrugă sau să asigure distrugerea, în perioada specificată, a tuturor minelor antipersonal la care se face referire în paragraful 1, acesta poate transmite adunării statelor părți sau Conferinței de evaluare a aplicării o cerere pentru prelungirea termenului de distrugere completă a acestor mine antipersonal pentru o perioadă de până la 10 ani.

4. Fiecare cerere va conține:

- durata propusă pentru prelungirea termenului;
- expunerea detaliată a motivelor care au stat la baza cererii de prelungire, incluzând:
 - pregătirile și stadiul activității desfășurate în cadrul programelor naționale de deminare;
 - mijloacele financiare și tehnice de care dispune statul parte în scopul distrugerii tuturor minelor antipersonal; și
 - circumstanțele care împiedică statul parte să distrugă toate minele antipersonal din zonele minate;
- implicațiile prelungirii din punct de vedere umanitar, social, economic și al mediului înconjurător; și
- orice alte informații relevante în legătură cu cererea de prelungire propusă.

5. Adunarea statelor părți sau Conferința de evaluare a aplicării, ținând seama de factorii enunțați la paragraful 4, va evalua cererea și va hotărî, cu majoritatea voturilor statelor părți prezente și care votează, dacă va aproba cererea pentru prelungirea perioadei.

6. O asemenea prelungire poate fi reînnoită după transmiterea unei noi cereri în conformitate cu paragrafele 3, 4 și 5 ale acestui articol. În cererea de prelungire suplimentară a duratei statul parte va transmite informații suplimentare relevante legate de ceea ce s-a întreprins în prima perioadă de prelungire conform prezentului articol.

ARTICOLUL 6

Cooperarea și asistența internațională

1. În îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezenta convenție fiecare stat parte are dreptul de a solicita și de a primi asistență acolo unde este fezabil din partea altor state părți, în limita posibilului.

2. Fiecare stat parte se angajează să faciliteze și va avea dreptul să participe la cel mai amplu schimb posibil de echipamente, materiale și informații științifice și tehnologice legate de implementarea prezentei convenții. Statele

părți nu vor impune restricții nejustificate la furnizarea de echipamente de deminare, precum și a informațiilor tehnologice aferente pentru scopuri umanitare.

3. Fiecare stat parte capabil să o facă va furniza asistență pentru îngrijirea, reabilitarea și reintegrarea socială și economică a victimelor minelor și pentru programele de avertizare. Această asistență poate fi furnizată, *inter alia*, prin sistemul Națiunilor Unite, prin organizații sau instituții internaționale, regionale ori naționale, prin Comitetul Internațional al Crucii Roșii, prin societățile naționale ale Crucii Roșii și Semilunii Roșii, precum și prin Federația Internațională a acestora, prin organizații neguvernamentale sau pe baze bilaterale.

4. Fiecare stat parte capabil să o facă va furniza asistență pentru deminare și pentru activități aferente. Această asistență poate fi furnizată, *inter alia*, prin sistemul Națiunilor Unite, prin instituțiile sau organizațiile internaționale ori regionale, prin instituțiile sau organizațiile neguvernamentale ori pe baze bilaterale sau prin participarea la Fondul de contribuții voluntare al Națiunilor Unite pentru asistență în domeniul deminării ori prin participarea la alte fonduri regionale implicate în acțiuni de deminare.

5. Fiecare stat parte capabil să o facă va furniza asistență pentru distrugerea stocurilor de mine antipersonal.

6. Fiecare stat parte se angajează să furnizeze informații la baza de date privind deminarea, instituită în cadrul sistemului Națiunilor Unite, și îndeosebi informații privind diferite mijloace și tehnologii de deminare, precum și liste cuprinzând experți, agenții de specialitate sau puncte naționale de contact în domeniul deminării.

7. Statele părți pot solicita Națiunilor Unite, organizațiilor regionale, altor state părți ori altor foruri interguvernamentale sau neguvernamentale competente să asiste autoritățile lor în elaborarea unui program național de deminare, care să vizeze, *inter alia*:

a) dimensiunea și importanța problematicii minelor antipersonal;

b) resursele financiare, tehnologice și umane cerute de aplicarea programului;

c) numărul de ani apreciați ca fiind necesari pentru distrugerea tuturor minelor antipersonal din zonele minate aflate sub jurisdicția sau controlul respectivului stat parte;

d) activități de avertizare în domeniul minelor, având ca scop reducerea numărului de cazuri de rănire sau de deces provocate de minele antipersonal;

e) asistență pentru victimele minelor;

f) relația dintre guvernul respectivului stat parte și entitățile relevante guvernamentale, interguvernamentale sau neguvernamentale relevante care vor contribui la implementarea acestui program.

8. Fiecare stat parte furnizor și beneficiar de asistență în conformitate cu prevederile acestui articol va coopera în vederea asigurării aplicării totale și prompte a programelor de asistență convenite.

ARTICOLUL 7

Măsuri de transparență

1. Fiecare stat parte va raporta secretarului general al Națiunilor Unite, cât mai curând posibil și, în orice eventualitate, nu mai târziu de 180 de zile de la intrarea în vigoare a acestei convenții pentru respectivul stat parte, informații cu privire la:

a) măsurile naționale de implementare menționate în art. 9;

b) totalul stocurilor de mine antipersonal pe care le are în proprietate sau în posesie ori care se află sub jurisdicția sau controlul propriu, inclusiv detalii despre tipul, cantitatea și, în măsura posibilului, numărul lotului fiecărui tip de mine antipersonal stocate;

c) în măsura posibilului, localizarea tuturor zonelor aflate sub propria jurisdicție sau control în care sunt amplasate sau unde se presupune că ar fi amplasate mine antipersonal, inclusiv cât mai multe detalii cu privire la tipul și cantitatea de mine antipersonal din zonele minate, precum și cu privire la perioada amplasării;

d) tipurile, cantitățile și, în măsura posibilului, numerele loturilor de mine antipersonal deținute sau transferate în scopul dezvoltării sau antrenamentului în tehnicile de detectare a minelor, de deminare sau de distrugere a minelor ori transferate în scopul distrugerii, precum și instituțiile autorizate de un stat parte de a deține sau de a transfera mine antipersonal, în conformitate cu prevederile art. 3;

e) stadiul programelor de conversie sau de desființare a instalațiilor de producere a minelor antipersonal;

f) stadiul programelor de distrugere a minelor antipersonal, în conformitate cu prevederile art. 4 și 5, inclusiv detalii despre metodele care vor fi folosite în distrugere, amplasarea locurilor de distrugere, precum și standardele de siguranță și ecologice aplicabile care vor trebui să fie respectate;

g) tipurile și cantitățile de mine antipersonal distruse după intrarea în vigoare, pentru respectivul stat parte, a acestei convenții, inclusiv detalii privind cantitățile distruse din fiecare tip de mină antipersonal, în conformitate cu prevederile art. 4 și 5, și, în măsura posibilului, împreună cu numerele loturilor fiecărui tip de mină antipersonal în cazul distrugerii, în conformitate cu prevederile art. 4;

h) caracteristicile tehnice ale fiecărui tip de mină antipersonal produsă, în măsura în care acestea sunt cunoscute, precum și ale celor deținute sau aflate în posesia statului parte, în prezent furnizând, în măsura posibilului, acele categorii de informații care ar putea facilita identificarea minelor antipersonal și desfășurarea activităților de deminare; aceste informații vor include cel puțin dimensiunile, focosul, conținutul exploziv, conținutul metalic, precum și fotografiile color și alte informații care ar putea facilita deminarea; și

i) măsurile luate pentru a preveni imediat și eficient populația în legătură cu toate zonele aflate sub incidența prevederilor paragrafului 2 al art. 5.

2. Informațiile furnizate în conformitate cu acest articol vor fi actualizate anual de către statele părți, acoperind ultimul an calendaristic, și vor fi transmise secretarului general al Națiunilor Unite nu mai târziu de data de 30 aprilie a fiecărui an.

3. Secretarul general al Națiunilor Unite va transmite statelor părți toate aceste rapoarte.

ARTICOLUL 8

Facilitarea și clarificarea aplicării convenției

1. Statele părți sunt de acord să se consulte și să coopereze în legătură cu aplicarea prevederilor acestei convenții și să conlucreze în spiritul cooperării pentru a facilita respectarea de către toate statele părți a obligațiilor ce le revin în conformitate cu prevederile acestei convenții.

2. Dacă unul sau mai multe state părți doresc să clarifice și caută să soluționeze aspecte referitoare la respectarea prevederilor acestei convenții de către un alt stat parte, acestea pot să transmită respectivului stat parte, prin intermediul secretarului general al Națiunilor Unite, o cerere de clarificare a acelei probleme. O asemenea cerere va fi

însoțită de toate informațiile pertinente necesare. Fiecare stat parte se va abține de la formularea de cereri de clarificare nefondate, având grijă să evite abuzurile. Un stat parte care primește o cerere de clarificare va furniza statului solicitant, prin intermediul secretarului general al Națiunilor Unite, în termen de 28 de zile, toate informațiile care ar servi la clarificarea acestei probleme.

3. Dacă statul parte care a solicitat lămuriri nu primește răspuns prin intermediul secretarului general al Națiunilor Unite în această perioadă sau consideră nesatisfăcător răspunsul la cererea de clarificare, prin intermediul secretarului general al Națiunilor Unite respectivul stat parte poate supune atenției această problemă următoarei reuniuni a statelor părți. Secretarul general al Națiunilor Unite va transmite tuturor statelor părți această solicitare, însoțită de toate informațiile relevante cu privire la cererea de clarificare. Toate aceste informații vor fi prezentate statului parte solicitat, care va avea dreptul să răspundă.

4. Orice stat parte vizat poate solicita secretarului general al Națiunilor Unite să își ofere bunele sale oficii în vederea clarificării respectivei cereri, în funcție de convenirea reuniunii statelor părți.

5. Statul parte solicitant poate propune, prin intermediul secretarului general al Națiunilor Unite, convocarea unei reuniuni speciale a statelor părți în vederea analizării acestei probleme. Secretarul general al Națiunilor Unite va comunica imediat această propunere și toate informațiile furnizate de statele părți interesate, solicitând acordul tuturor statelor părți pentru convocarea unei astfel de reuniuni speciale a statelor părți, în scopul analizării acestei probleme. În eventualitatea în care în decurs de 14 zile de la această comunicare cel puțin o treime din numărul statelor părți sunt de acord cu o astfel de reuniune specială, secretarul general al Națiunilor Unite va convoca această reuniune specială a statelor părți în următoarele 14 zile. Cvorumul acestei reuniuni va fi constituit din majoritatea statelor părți.

6. Reuniunea statelor părți sau reuniunea specială a statelor părți, după cum va fi cazul, va stabili oportunitatea continuării dezbaterilor cu privire la problema în cauză, luând în considerare toate informațiile furnizate de statele părți interesate. Reuniunea statelor părți sau reuniunea specială a statelor părți va depune toate eforturile pentru a adopta o decizie prin consens. Dacă în ciuda acestor eforturi nu se poate ajunge la o înțelegere, decizia se va lua cu majoritatea voturilor statelor părți prezente și care votează.

7. Toate statele părți vor coopera pe deplin cu reuniunea statelor părți sau cu reuniunea specială a statelor părți, în scopul analizării problemelor în discuție, inclusiv prin intermediul oricărui misiuni de stabilire a faptelor, care sunt autorizate în conformitate cu prevederile paragrafului 8.

8. Dacă sunt necesare clarificări suplimentare, reuniunea statelor părți sau reuniunea specială a statelor părți va autoriza o misiune de stabilire a faptelor și va decide cu privire la mandatul acesteia cu majoritatea voturilor statelor părți prezente și care votează. Statul parte solicitat poate invita în orice moment o misiune de stabilire a faptelor pe teritoriul său. O asemenea misiune va avea loc fără autorizarea reuniunii statelor părți sau a reuniunii speciale a statelor părți. Misiunea, formată din cel mult 9 experți, desemnată și aprobată în conformitate cu prevederile paragrafelor 9 și 10, poate culege informații suplimentare de la fața locului sau din alte locuri aflate sub jurisdicția ori controlul statului parte solicitat, care au legătură directă cu problema aflată în discuție.

9. Secretarul general al Națiunilor Unite va pregăti și va actualiza o listă cuprinzând numele, naționalitățile și alte date relevante cu privire la experții calificați propuși de statele părți și o va transmite tuturor statelor părți. Orice expert inclus în această listă va fi considerat desemnat pentru a face parte din toate misiunile de stabilire a faptelor, cu excepția situației în care un stat parte își declară în scris dezacordul. În această situație expertul nu va participa la misiuni de stabilire a faptelor pe teritoriul sau în orice alt loc aflat sub jurisdicția ori controlul statului parte care a avut obiecții, dacă această neacceptare a fost declarată înainte de desemnarea expertului pentru astfel de misiuni.

10. După primirea unei cereri din partea reuniunii statelor părți sau a reuniunii speciale a statelor părți secretarul general al Națiunilor Unite, după consultarea cu statul parte solicitat, va desemna membrii misiunii, inclusiv șeful acesteia. Nu vor fi incluși în echipa de stabilire a faptelor experți ai statelor părți care au solicitat inspecția sau care sunt direct afectate de această misiune. Membrii misiunilor de stabilire a faptelor se vor bucura de privilegiile și de imunitățile conferite de prevederile art. IV din Convenția privind privilegiile și imunitățile Națiunilor Unite, adoptată la 13 februarie 1946.

11. Membrii misiunii de stabilire a faptelor vor sosi pe teritoriul statului parte solicitat cât mai curând posibil, după transmiterea unui aviz cu cel puțin 72 de ore înaintea sosirii acestora. Statul parte inspectat va lua toate măsurile administrative necesare pentru primirea, transportul și cazarea misiunii și va răspunde de asigurarea securității misiunii pe cât este posibil, atâta timp cât aceasta se află pe teritoriul aflat sub propriul său control.

12. Fără a aduce atingere suveranității statului parte solicitat, misiunea de stabilire a faptelor poate introduce pe teritoriul acestuia echipamentul necesar, care va fi folosit exclusiv pentru a obține informații legate de subiectul în discuție. Înainte de sosire misiunea de stabilire a faptelor va informa statul parte inspectat în legătură cu echipamentul pe care intenționează să îl utilizeze pe parcursul misiunii.

13. Statul parte solicitat va face toate eforturile pentru a asigura că misiunea de stabilire a faptelor are ocazia să discute cu toate persoanele relevante care ar putea furniza informații referitoare la subiectul în discuție.

14. Statul parte solicitat va asigura accesul misiunii de stabilire a faptelor în toate zonele și la toate instalațiile aflate sub controlul său, în locurile din care se presupune că ar putea fi obținute informații relevante. Accesul va fi condiționat de orice aranjamente pe care statul parte solicitat le consideră necesare pentru:

a) protecția echipamentului, a informațiilor și a zonelor sensibile;

b) protecția tuturor obligațiilor constituționale pe care statul parte solicitat le-ar putea avea cu privire la drepturile de proprietate, cercetare și confiscări ori cu privire la alte drepturi constituționale; sau

c) asigurarea protecției fizice și a securității membrilor misiunii de stabilire a faptelor.

În eventualitatea în care statul parte solicitat încheie asemenea aranjamente, acesta va depune toate eforturile rezonabile pentru a demonstra, prin mijloace alternative, că respectă această convenție.

15. Misiunea de stabilire a faptelor poate rămâne maximum 14 zile pe teritoriul statului parte solicitat și maximum 7 zile într-o anumită zonă, dacă nu a fost altfel convenit.

16. Toate informațiile furnizate de o manieră confidențială și care nu sunt legate de subiectul misiunii de stabilire a faptelor vor fi tratate drept informații confidențiale.

17. Prin intermediul secretarului general al Națiunilor Unite misiunea de stabilire a faptelor va raporta reuniunii statelor părți sau reuniunii speciale a statelor părți concluziile sale.

18. Reuniunea statelor părți sau reuniunea specială a statelor părți va lua în discuție toate informațiile relevante, inclusiv raportul prezentat de misiunea de stabilire a faptelor, și poate cere statului parte solicitat să ia măsuri pentru rezolvarea problemei în discuție într-o perioadă dată. Statul parte solicitat va raporta în legătură cu toate măsurile luate ca răspuns la această cerere.

19. Reuniunea statelor părți sau reuniunea specială a statelor părți poate sugera statelor părți interesate căi și mijloace pentru clarificarea sau rezolvarea problemei în discuție, inclusiv inițierea de proceduri conforme cu dreptul internațional. În situația în care problema în discuție este determinată de circumstanțe în afara controlului statului parte solicitat, reuniunea statelor părți sau reuniunea specială a statelor părți poate recomanda măsuri adecvate, inclusiv folosirea măsurilor de cooperare la care se referă art. 6.

20. Reuniunea statelor părți sau reuniunea specială a statelor părți va întreprinde toate eforturile pentru a adopta prin consens deciziile la care se referă prevederile paragrafelor 18 și 19, iar altfel, printr-o majoritate de două treimi din numărul statelor părți care sunt prezente și votează.

ARTICOLUL 9

Măsurile naționale de aplicare

Fiecare stat parte va lua toate măsurile juridice, administrative și alte măsuri adecvate, inclusiv aplicarea de sancțiuni penale, pe care le consideră necesare pentru prevenirea și suprimarea oricărei activități interzise unui stat parte în temeiul acestei convenții, desfășurată de persoane sau pe teritoriul aflat sub jurisdicția ori controlul acestuia.

ARTICOLUL 10

Rezolvarea diferendelor

1. Statele părți se vor consulta și vor coopera pentru rezolvarea oricărui diferend care ar putea apărea în legătură cu aplicarea sau cu interpretarea prezentei convenții. Fiecare stat parte poate aduce un astfel de diferend în fața reuniunii statelor părți.

2. Reuniunea statelor părți poate contribui la rezolvarea diferendului prin orice mijloace pe care le consideră potrivite, inclusiv oferirea de bune oficii, solicitând statelor părți aflate în diferend să înceapă procedura de rezolvare a acestuia la alegerea lor, recomandând un termen limită pentru orice procedură asupra căreia se va fi căzut de acord.

3. Acest articol nu aduce atingere prevederilor convenției care se referă la facilitarea și clarificarea aplicării acesteia.

ARTICOLUL 11

Reuniunile statelor părți

1. Statele părți se vor întruni regulat pentru a discuta orice problemă referitoare la aplicarea convenției, inclusiv:

- a) funcționarea și stadiul aplicării prevederilor prezentei convenții;
- b) probleme decurgând din rapoartele prezentate conform prevederilor convenției;
- c) asistența și cooperarea internațională în conformitate cu art. 6;
- d) dezvoltarea tehnologiilor de deminare;
- e) prezentările pe care le fac statele părți conform art. 8; și
- f) decizii referitoare la prezentările făcute de statele părți conform art. 5.

2. Prima reuniune a statelor părți va fi convocată de secretarul general al Națiunilor Unite în decurs de un an de la data intrării în vigoare a prezentei convenții. Următoarele reuniuni vor fi convocate anual de secretarul general al Națiunilor Unite, până la prima Conferință de evaluare a aplicării convenției.

3. În condițiile specificate la art. 8 secretarul general al Națiunilor Unite va convoca o reuniune specială a statelor părți.

4. Statele care nu sunt părți la prezenta convenție, Națiunile Unite, alte organizații sau instituții internaționale cu atribuții în domeniu, organizații regionale, Comitetul Internațional al Crucii Roșii și organizații neguvernamentale relevante pot fi invitate să participe la aceste reuniuni cu statut de observatori, în conformitate cu Regulile de procedură convenite.

ARTICOLUL 12

Conferințele de evaluare a aplicării

1. O conferință de evaluare a aplicării va fi convocată de secretarul general al Națiunilor Unite la 5 ani după intrarea în vigoare a prezentei convenții. Următoarele conferințe de evaluare a aplicării vor fi convocate de secretarul general al Națiunilor Unite la solicitarea unuia sau mai multor state părți, cu condiția ca intervalul dintre conferințele de evaluare a aplicării să nu fie în nici un caz mai mic de 5 ani. Toate statele părți la prezenta convenție vor fi invitate la fiecare conferință de evaluare a aplicării.

2. Scopul Conferinței de evaluare a aplicării va fi:

- a) examinarea funcționării și a stadiului ratificării prezentei convenții;
- b) analizarea necesității convocării de reuniuni ale statelor părți, la care se face referire în paragraful 2 al art. 11, precum și intervalul dintre aceste reuniuni;
- c) adoptarea de decizii privind prezentările făcute de statele părți în conformitate cu prevederile art. 5; și
- d) adoptarea, dacă este necesar, în raportul final a concluziilor referitoare la implementarea prezentei convenții.

3. Statele care nu sunt părți la prezenta convenție, Națiunile Unite, alte organizații sau instituții internaționale relevante, organizații regionale, Comitetul Internațional al Crucii Roșii și organizații neguvernamentale relevante pot fi invitate să participe la fiecare conferință de evaluare a aplicării ca observatori, în conformitate cu Regulile de procedură convenite.

ARTICOLUL 13

Amendamente

1. În orice moment după intrarea în vigoare a prezentei convenții orice stat parte poate propune amendamente la aceasta. Orice propunere pentru un amendament va fi comunicată depozitarului, care o va transmite tuturor statelor părți și le va consulta în legătură cu oportunitatea

convocării unei conferințe de amendare care să analizeze propunerea. Dacă majoritatea statelor părți notifică depozitarul, nu mai târziu de 30 de zile după ce propunerea a circulat, că sprijină dezbaterea propunerii de amendare, depozitarul va convoca o conferință de amendare la care vor fi invitate toate statele părți.

2. Statele care nu sunt părți la prezenta convenție, Națiunile Unite, alte organizații internaționale sau instituții relevante, organizații regionale, Comitetul Internațional al Crucii Roșii și organizații neguvernamentale relevante pot fi invitate să participe la fiecare conferință de amendare, cu statut de observatori, în conformitate cu Regulile de procedură convenite.

3. Conferința de amendare va avea loc imediat după reuniunea statelor părți sau după Conferința de evaluare a aplicării, în afară de cazul în care majoritatea statelor părți solicită să fie organizată mai devreme.

4. Orice amendament la prezenta convenție va fi adoptat cu o majoritate de două treimi din numărul statelor părți prezente și care votează la Conferința de amendare. Depozitarul va comunica statelor părți orice amendament astfel adoptat.

5. Un amendament la prezenta convenție va intra în vigoare, pentru toate statele părți la prezenta convenție care l-au acceptat, în momentul în care majoritatea statelor părți au depus instrumentele de acceptare la depozitar. Apoi va intra în vigoare pentru orice alt stat parte la data la care acesta depune instrumentul de acceptare.

ARTICOLUL 14

Costuri

1. Costurile reuniunilor statelor părți, ale reuniunilor speciale ale statelor părți, ale conferințelor de evaluare a aplicării și ale conferințelor de amendare vor fi suportate de statele părți și de statele care nu sunt părți la prezenta convenție, participante la aceste reuniuni, în conformitate cu baremul de contribuții al Națiunilor Unite, ajustat în mod corespunzător.

2. Costurile care revin secretarului general al Națiunilor Unite în conformitate cu prevederile art. 7 și 8, precum și costurile oricărei misiuni de stabilire a faptelor vor fi suportate de statele părți în conformitate cu baremul de contribuții al Națiunilor Unite, ajustat în mod corespunzător.

ARTICOLUL 15

Semnarea

Prezenta convenție, adoptată la Oslo, Norvegia, la data de 18 septembrie 1997, va fi deschisă spre semnare la Ottawa, Canada, pentru toate statele, începând cu data de 3 decembrie 1997 până la data de 4 decembrie 1997, și la sediul Națiunilor Unite din New York, începând cu data de 5 decembrie 1997 și până la intrarea sa în vigoare.

ARTICOLUL 16

Ratificare, acceptare, aprobare sau aderare

1. Prezenta convenție face subiectul ratificării, al acceptării sau al aprobării semnatarilor.

2. Prezenta convenție va fi deschisă pentru aderare oricărui stat care nu a semnat-o.

3. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare vor fi depuse la depozitar.

ARTICOLUL 17

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în prima zi a celei de-a șasea luni după luna în care a fost depozitat cel de-al 40-lea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

2. Pentru orice stat care depune instrumentul de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare după data la care a fost depozitat cel de-al 40-lea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prezenta convenție va intra în vigoare în prima zi a celei de-a șasea luni de la data la care acel stat a depus instrumentul de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

ARTICOLUL 18

Aplicarea provizorie

Orice stat poate, la data ratificării, acceptării, aprobării sau a aderării, să declare că va aplica provizoriu prevederile paragrafului 1 al art. 1 din prezenta convenție până la intrarea sa în vigoare.

ARTICOLUL 19

Rezerve

Articolele prezentei convenții nu vor fi supuse rezervelor.

ARTICOLUL 20

Durata și retragerea

1. Prezenta convenție se va aplica pe o perioadă nelimitată.

2. În exercitarea suveranității sale naționale fiecare stat parte va avea dreptul să se retragă din prezenta convenție. Respectivul stat parte va notifica o asemenea retragere tuturor statelor părți, depozitarului și Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite. Un asemenea instrument de retragere va include o explicație detaliată a motivelor acestei retrageri.

3. O asemenea retragere va avea efect numai la 6 luni de la primirea instrumentului de retragere de către depozitar. Dacă la expirarea perioadei de 6 luni statul parte care se retrage este angajat în conflict armat, retragerea nu va avea efect înainte de sfârșitul conflictului armat.

4. Retragerea unui stat parte din prezenta convenție nu va afecta în nici un fel obligația statelor de a continua să se achite de obligațiile asumate prin orice norme de drept internațional pertinente.

ARTICOLUL 21

Depozitarul

Secretarul general al Națiunilor Unite este desemnat prin prezenta dispoziție ca depozitar al prezentei convenții.

ARTICOLUL 22

Texte autentice

Originalul prezentei convenții, ale cărui texte în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt deopotrivă autentice, va fi depus la secretarul general al Națiunilor Unite.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției
privind interzicerea utilizării, stocării, producerii
și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora,
adoptată la Oslo, Norvegia, la 18 septembrie 1997**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora, adoptată la Oslo, Norvegia, la 18 septembrie 1997, și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 13 noiembrie 2000.
Nr. 456.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
